CARTEA PROFETULUI BARUH

Cartea Sfântului Profet Baruh

(ediția liturgică)

Traducere de
Pr. Dr. Dorin Octavian Picioruș

Teologie pentru azi
București
2022

Capitolul 1

1. Iar acestea sunt cuvintele cărții pe care le-a scris Baruh, fiul lui Nirias, fiul lui Maases, fiul lui Sedechias, fiul lui Asadias, fiul lui Helchias, în Babilon,

2. în anul al 5-lea, în luna a 7-a, în vremea în care au luat haldeii Ierusalimul și l-au ars pe el cu foc.

3. Și a citit Baruh cuvintele cărții acesteia în urechile lui Iehonias, ale fiului lui Ioachim, ale împăratului Iudasului și în urechile a tot poporul care a venit către carte

4. și în urechile celor tari și ale fiilor împăraților și în urechile celor mai bătrâni și în urechile a tot poporul, de la mic până la mare, ale tuturor celor care locuiesc în Babilon la râul Sud.

5. Și ei plângeau și posteau și se rugau înaintea Domnului.

6. Și au adunat argint, precum mâna fiecăruia a putut,

7. și l-au trimis întru Ierusalim, către Ioachim, fiul lui Helchias, fiul lui Salom preotul, și către preoți și către tot poporul, care au fost aflați împreună cu el în Ierusalim,

8. – când a fost să ia el vasele casei Domnului, cele care au fost scoase din templu, ca să se întoarcă cu ele întru pământul Iudasului în a zecea a lui Siuan, vasele cele de argint care au fost făcute de Sedechias, fiul lui Iosias, împăratul Iudasului,

9. după ce a fost să înstrăineze Nabuhodonosor, împăratul Babilonului, pe Iehonias și pe stăpânitori și pe cei legați și pe cei puternici și pe poporul

pământului din Ierusalim și i-a dus pe ei întru Babilon –,

10. și au zis: „Iată, am trimis către voi argint! Și cumpărați de acest argint arderi de tot și jertfe pentru păcat și tămâie! Și faceți manna și aduce-ți-o pe jertfelnicul Domnului, Dumnezeului nostru!

11. Și rugați-vă pentru viața lui Nabuhodonosor, a împăratului Babilonului, și spre viața lui Baltasar, a fiului său, pentru ca să fie zilele lor ca zilele cerului pe pământ!

12. Și Domnul ne va da nouă tărie și ne va lumina ochii noștri. Și vom trăi sub umbra lui Nabuhodonosor, a împăratului Babilonului, și sub umbra lui Baltasar, a fiului său, și vom sluji lor zile multe și vom afla har înaintea lor.

13. Și vă rugați pentru noi către Domnul, Dumnezeul nostru, căci am păcătuit Domnului, Dumnezeului nostru și nu s-a întors mânia Domnului și urgia Sa de la noi până în ziua aceasta!

14. Și veți citi cartea aceasta, pe care am trimis-o către voi, ca să mărturisiți în casa Domnului în ziua praznicului și în zilele vremii.

15. Și veți zice: «A Domnului, Dumnezeului nostru, este dreptatea, iar a noastră este rușinea fețelor ca ziua aceasta, a omului Iudasului și a celor care locuiesc în Ierusalim

16. și a împăraților noștri și a stăpânitorilor noștri și a preoților noștri și a profeților noștri și a părinților noștri,

17. care am păcătuit înaintea Domnului

18. și nu ne-am supus Lui și nu am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, pentru a merge în

poruncile Domnului, pe care El le-a dat către fața noastră.

19. Din ziua în care i-a scos Domnul pe părinții noștri din Egiptos și până în ziua aceasta, noi eram neascultând către Domnul, Dumnezeul nostru, și plănuiam către a nu auzi glasul Său.

20. Și au fost lipite întru noi cele rele și blestemul pe care l-a rânduit Domnul lui Moisis, slujitorului Său, în ziua în care i-a scos pe părinții noștri din pământul Egiptosului, ca să ne dea nouă pământul curgând lapte și miere ca ziua aceasta.

21. Și nu am ascultat glasul Domnului, Dumnezeului nostru, după toate cuvintele Profeților, pe care i-a trimis către noi,

22. ci mergeam fiecare în cugetul inimii sale celei rele, pentru a lucra altor dumnezei, ca să facem cele rele către ochii Domnului, Dumnezeului nostru.

Capitolul 2

1. Și Domnul a stat în cuvântul Său pe care l-a grăit către noi și către judecătorii noștri, cei care l-au judecat pe Israil, și către împărații noștri și către stăpânitorii noștri și către omul lui Israil și al Iudasului.

2. Căci El nu a făcut dedesubtul a tot cerul precum a făcut în Ierusalim, după cele care au fost scrise în legea lui Moisis:

3. să mâncăm noi, fiecare om, cărnurile fiului său și, fiecare om, cărnurile fiicei sale.

4. Și i-a dat pe ei sub mâinile tuturor împărățiilor celor dimprejurul nostru spre ocară și spre necălcare, în toate popoarele cele dimprejur, unde Domnul i-a risipit pe ei acolo.

5. Și au fost făcuți dedesubt și nu deasupra, căci am păcătuit Domnului, Dumnezeului nostru, către a nu asculta glasul Său.

6. Căci a Domnului, Dumnezeului nostru, este dreptatea, iar a noastră și a părinților noștri este rușinea fețelor ca ziua aceasta.

7. Iar pe care le-a grăit Domnul către noi, acestea, toate cele rele, au venit asupra noastră.

8. Și nu ne-am rugat feței Domnului, ca să se întoarcă fiecare de la cugetele inimii lor celei rele.

9. Iar Domnul a privegheat asupra celor răi și a adus Domnul asupra noastră, că drept este Domnul peste toate lucrurile Sale pe care le-a poruncit nouă.

10. Și nu am auzit glasul Său pentru a merge întru poruncile Domnului, pe care le-a dat către fața noastră.

11. Iar acum, Doamne, Dumnezeul lui Israil, Care l-ai scos pe poporul Tău din pământul Egiptosului cu mână tare și cu semne și cu minuni și cu putere mare și cu braț înalt și Ți-ai făcut Ție nume ca ziua aceasta,

12. păcătuit-am, săvârșit-am pe cele neevlavioase, făcut-am cele rele, Doamne, Dumnezeul nostru, împotriva tuturor dreptăților Tale!

13. Să se întoarcă mânia Ta de la noi, căci am rămas puțini între neamuri, unde ne-ai risipit pe noi acolo!

14. Ascultă, Doamne, rugăciunea noastră și cererea noastră, și ne scoate pe noi pentru Tine și dă-ne nouă har către fața celor care ne-au înstrăinat pe noi!

15. Pentru ca să cunoască tot pământul că Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru, căci numele Tău a fost chemat peste Israil și peste neamul său.

16. Doamne, vezi din casa cea sfântă a Ta și ia aminte spre noi! Pleacă, Doamne, urechea Ta și ne auzi pe noi!

17. Deschide, Doamne, ochii Tăi și vezi! Căci nu cei care au murit în Iad, de la care a fost luat duhul lor din cele dinăuntru ale lor, vor da slavă și dreptate Domnului,

18. ci sufletul care se mâhnește peste măsură, care umblă plecându-se și slăbind, și ochii cei care se sfârșesc și sufletul cel care este flămând Îți vor da Ție slavă și dreptate, Doamne!

19. Căci nu pe dreptățile părinților noștri și ale împăraților noștri, noi ne aruncăm mila noastră spre fața Ta, Doamne, Dumnezeul nostru.

20. Căci ai trimis mânia Ta și urgia Ta întru noi, precum ai grăit prin mâna slujitorilor Tăi, a Profeților, zicând:

21. <Așa a zis Domnul: "Plecați-vă umărul vostru și lucrați împăratului Babilonului și ședeți în pământul pe care l-am dat părinților voștri!

22. Iar dacă nu aveți să ascultați glasul Domnului, ca să lucrați împăratului Babilonului,

23. voi face a se sfârși, din cetățile Iudasului și din cele din afara Ierusalimului, glasul de veselie și glasul de bucurie, glasul mirelui și glasul miresei, și va fi tot pământul spre neumblare de cei care locuiesc întru el">.

24. Și nu am ascultat glasul Tău, ca să lucrăm împăratului Babilonului, și au stat cuvintele Tale, pe care le-ai grăit prin mâinile slujitorilor Tăi, ale Profeților, pentru că nu au vrut să scoată oasele împăraților noștri și oasele părinților noștri din locul lor.

25. Și, iată, acum sunt scoși întru fierbințeala zilei și întru înghețul nopții! Și au murit în durerile cele rele, de foamete și de sabie și în trimiterea lor.

26. Și ai pus casa, unde a fost chemat numele Tău întru ea, ca ziua aceasta, pentru răutatea casei lui Israil și a casei lui Iudas.

27. Și ai făcut întru noi, Doamne, Dumnezeul nostru, după toată bunătatea Ta și după toată mila Ta cea mare,

28. precum ai grăit prin mâna slujitorului tău Moisis, în ziua în care Tu i-ai poruncit lui să scrie legea Ta înaintea fiilor lui Israil, zicându-i:

29. <Dacă nu aveți să ascultați glasul Meu cu adevărat, atunci bombăneala aceasta mare și multă se va întoarce înspre cel mic între neamuri, unde îi voi risipi pe ei acolo.

30. Căci am cunoscut că nu or să Mă asculte, căci poporul cel tare în gât este. Dar se vor întoarce în inima lor în pământul înstrăinării lor

31. și vor cunoaște că Eu sunt Domnul, Dumnezeul lor, și le voi da lor inimă și urechi auzind.

32. Și Mă vor lăuda pe Mine în pământul înstrăinării lor și vor fi pomenind numele Meu.

33. Și se vor întoarce dinspre spatele lor cel tare și dinspre lucrurile lor cele rele, căci vor fi amintindu-și de calea părinților lor, care au păcătuit înaintea Domnului.

34. Și îi voi întoarce pe ei întru pământul pe care l-am jurat părinților lor, lui Avraam și lui Isaac și lui Iacov, și vor domni peste el și îi voi înmulți pe ei și nu or să fie împuținați.

35. Și le voi întări lor făgăduința cea veșnică, aceea de a le fi Eu lor întru Dumnezeu și ei Îmi vor fi Mie întru popor. Și nu îl voi mai muta încă pe poporul Meu Israil din pământul pe care li l-am dat lor>.

Capitolul 3

1. Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul lui Israil, sufletul aflat în cele strâmte și duhul lâncezelilor au strigat către Tine.

2. Ascultă, Doamne, și miluiește, că am păcătuit înaintea Ta,

3. căci Tu ești șezând întru veac, iar noi suntem pierind întru veac!

4. Doamne Atotțiitorule, Dumnezeul lui Israil, auzi așadar rugăciunea celor care au murit ai lui Israil și a fiilor celor care păcătuiesc înaintea Ta, care nu au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului lor, și de aceea ni s-au lipit nouă cele rele!

5. Să nu-Ți aduci aminte de nedreptățile părinților noștri, ci amintește-Ți de mâna Ta și de numele Tău în vremea aceasta,

6. căci Tu ești Domnul, Dumnezeul nostru, și Te vom lăuda pe Tine, Doamne!

7. Căci pentru aceasta ai dat frica Ta în inima noastră: pentru a chema numele Tău. Iar noi Te vom lăuda pe Tine în zilele pribegiei noastre, căci am întors de la inima noastră toată nedreptatea părinților noștri, care au păcătuit înaintea Ta.

8. Iată, noi, astăzi, suntem încă în zilele pribegiei noastre, întru care ne-ai risipit pe noi acolo, întru ocară și întru blestem și întru pedeapsă, după toate nedreptățile părinților noștri, care s-au îndepărtat de la Domnul, Dumnezeul nostru!

9. Auzi, Israilule, poruncile vieții și ascultați cu toții ca să cunoașteți înțelepciunea!

10. Ce este, Israilule? Căci de ce în pământul celor vrăjmași ești învechit și în pământul cel străin

11. te-ai spurcat cu cei morți? Ai fost socotit cu cei spre Iad?

12. Ai părăsit izvorul înțelepciunii?

13. În calea lui Dumnezeu dacă ai fi mers, locuiai acum în pacea cea veșnică.

14. Învață unde este înțelepciunea, unde este tăria, unde este înțelegerea ca să cunoști deodată, unde este viețuirea cea îndelungată și viața, unde este lumina ochilor și pacea!

15. Cine a aflat locul ei și cine a intrat întru vistieriile ei?

16. Unde sunt stăpânitorii neamurilor și cei care stăpânesc fiarele cele de pe pământ?

17. Unde sunt cei care își bat joc de păsările cerului și învistieresc argintul și aurul, în care nădăjduiseră oamenii, și nu este sfârșit al averii lor?

18. Unde sunt cei care lucrează argintul și se îngrijesc de el și acum nu mai este căutare a lucrurilor lor?

19. Au fost nimiciți și întru Iad au coborât și alții s-au ridicat în locul lor.

20. Cei mai tineri au văzut lumina și au locuit pe pământ, dar calea cunoașterii nu au cunoscut-o,

21. nici nu au înțeles cărările ei și nici nu au luat partea ei. Fiii lor au fost departe de calea lor,

22. iar aceasta n-a fost auzită în Hanaan și nici n-a fost văzută în Teman.

23. Nici fiii Agarei, cei care caută înțelegerea pe pământ, nici negustorii Merranului și ai Temanului, nici povestitorii de mituri și nici cei care caută înțele-

gerea, nu au cunoscut calea înțelepciunii și nici nu și-au adus aminte de cărările ei.

24. O, Israilule, cât de mare este casa lui Dumnezeu și cât de prelung este locul dobândirii Sale!

25. Mare este și nu are sfârșit, este înalt și nemăsurat.

26. Acolo au fost născuți uriașii cei vestiți, cei care au fost dintru început foarte mari și cunoscând războiul.

27. Dar nu pe aceștia i-a ales Dumnezeu și nici calea cunoașterii nu le-a dat-o lor.

28. Și ei au pierit pentru că s-au arătat neavând înțelepciune. Au pierit pentru nesfătuirea lor.

29. Cine s-a suit întru cer și a luat-o pe ea și a coborât-o pe ea din nori?

30. Cine a trecut dincolo de mare și a aflat-o pe ea și o va aduce pe ea ca aurul cel ales?

31. Nu este între oameni cel care cunoaște calea ei și nici cel care gândește cărarea ei.

32. Dar Cel care a cunoscut toate, Acela o cunoaște pe ea și a aflat-o pe ea întru înțelegerea Sa. O cunoaște Cel care a zidit pământul întru vremea veacului și l-a umplut pe el de dobitoacele cele cu patru picioare.

33. O cunoaște Cel care trimite lumina și ea merge. Căci El a chemat-o pe ea și lumina I-a ascultat Lui cu cutremur,

34. iar stelele au luminat întru păzirile lor și au fost veselite.

35. El le-a chemat pe ele și stelele au zis: <De față suntem!>. Și stelele au luminat cu veselie Celui care le-a făcut pe ele.

36. Acesta este Dumnezeul nostru și nu va fi socotit altul împreună cu El.

37. Dar El a aflat toată calea cunoașterii și a dat-o pe ea lui Iacov, slujitorului Său, și lui Israil, celui iubit de către El.

38. După aceasta, pe pământ a fost văzut și cu oamenii a fost unit»”.

Capitolul 4

1. Aceasta este cartea poruncilor lui Dumnezeu și legea care este întru veac. Toți cei care o țin pe ea sunt întru viață, dar cei care o părăsesc pe ea vor muri.

2. Întoarce-te, Iacove, și te apucă de ea! Mergi spre lumina dinaintea luminii sale!

3. Să nu-i dai altuia slava ta și pe cele care-ți sunt de folos ție să nu le dai neamului celui străin.

4. Fericiți suntem, Israilule, căci cele plăcute lui Dumnezeu nouă ne sunt cunoscute.

5. Îndrăznește, poporul meu, pomenirea lui Israil!

6. Ați fost vânduți neamurilor nu spre pieire, ci pentru că, voind voi să urgisiți pe Dumnezeu, ați fost dați celor vrăjmași.

7. Căci L-ați întărâtat pe Cel care v-a făcut pe voi, ca unii care ați jertfit demonilor și nu lui Dumnezeu.

8. Și L-ați uitat pe Cel care v-a alăptat pe voi, pe Dumnezeul Cel veșnic, și L-ați întristat și pe Cel care v-a hrănit pe voi, pe cei din Ierusalim.

9. Căci a văzut-o pe cea care v-a venit vouă, urgia de la Dumnezeu, și a zis: „Ascultați, cei pribegi ai Sionului, căci Dumnezeu mi-a adus mie plângere mare!

10. Căci am văzut robia fiilor mei și a fiicelor mele, pe care le-a adus-o lor Cel veșnic.

11. Pentru că i-am hrănit pe ei cu veselie, dar i-am trimis cu plângere și jale.

12. Nimeni să nu se bucure cu mine, cu văduva și cu cea care a fost părăsită de mulți! Am fost pustiit

pentru păcatele copiilor mei, pentru că s-au abătut de la legea lui Dumnezeu,

13. iar dreptățile Sale nu le-au cunoscut, nici nu au mers întru căile poruncilor lui Dumnezeu și nici pe cărările învățăturii, întru dreptatea Sa, nu au mers.

14. Să vină, cei pribegi ai Sionului! Și aduceți-vă aminte de robia fiilor mei și a fiicelor mele, pe care le-a adus-o lor Cel veșnic!

15. Căci a adus asupra lor neamul de departe, neamul cel fără de rușine și de altă limbă, care nu s-au rușinat de bătrân și nici pe copil nu l-au miluit.

16. Și i-au dus departe pe cei iubiți ai văduvei, iar de fiicele ei, pe cea singură, au pustiit-o.

17. Iar eu ce voie puternică am, pentru ca să vă ajut vouă?

18. Căci, Cel care a adus cele rele asupra voastră, Acela vă va scoate pe voi din mâna vrăjmașilor voștri.

19. Mergeți, copiilor, mergeți, căci eu am rămas pustiu!

20. M-am dezbrăcat de veșmântul păcii și m-am îmbrăcat cu pânza de sac a rugăciunii mele. Și voi striga către Cel veșnic în zilele mele.

21. Îndrăzniți, copiilor, îndrăzniți către Dumnezeu! Și El vă va scoate pe voi din stăpânirea lor, din mâna celor vrăjmași.

22. Căci eu am nădăjduit întru Cel veșnic pentru mântuirea voastră și mi-a venit mie bucuria de la Cel Sfânt, pentru milostenia care vă va veni vouă în grabă de la Cel veșnic, de la Mântuitorul vostru.

23. Căci v-am trimis pe voi cu jale și plângere, dar Dumnezeu îmi va da mie pe voi cu bucurie și veselie întru veac.

24. Căci, precum cei pribegi ai Sionului au văzut acum robia voastră, așa vor vedea în grabă mântuirea cea de la Dumnezeul vostru, care vă va veni vouă cu slavă mare și cu strălucirea Celui veșnic.

25. Copiilor, fiți îndelung-răbdători cu urgia de la Dumnezeu care a venit asupra voastră! Căci te-a gonit pe tine vrăjmașul tău și, odată cu fața sa, și pieirea sa va fi în grabă și pe grumajii lor vei încăleca.

26. Cei blânzi ai mei au fost duși pe căile cele aspre, au fost ridicați ca turma apucată de cei vrăjmași.

27. Îndrăzniți, copiilor, și strigați către Dumnezeu, căci vă va fi vouă de la Cel care aduce pomenirea!

28. Căci, precum a fost gândul vostru spre a se rătăci de la Dumnezeu, înzeciți, cei care ați fost întorși, ca să-L căutați pe El!

29. Căci Cel care a adus asupra voastră pe cele rele, Acela va aduce asupra voastră veselia cea veșnică, împreună cu mântuirea voastră.

30. Îndrăznește, Ierusalimule, căci te va mângâia pe tine Cel care te-a numit pe tine!

31. Ticăloși sunt cei care pe tine te-au chinuit și care s-au bucurat întru căderea ta.

32. Ticăloase sunt cetățile cărora le-au slujit copiii tăi. Ticăloasă este cea care i-a primit pe fiii tăi.

33. Căci, precum s-a bucurat întru căderea ta și s-a veselit întru prăbușirea ta, așa va fi întristată întru pustiirea sa.

34. Și îi voi lua ei bucuria cea de mulțime multă, iar mândria ei îi va fi spre jale.

35. Căci focul va veni asupra ei de la Cel veșnic întru zilele cele îndelungate și va fi locuită de către demoni în cea mai multă vreme.

36. Privește în jur, către răsărituri, Ierusalimule, și vezi veselia cea de la Dumnezeu venindu-ți ție!

37. Iată, vin fiii tăi pe care i-ai trimis! Vin adunați de la răsărituri până la apusuri cu cuvântul Celui Sfânt, bucurându-se întru a lui Dumnezeu slavă.

Capitolul 5

1. Dezbracă, Ierusalimule, veșmântul jalei și chinuirea ta și îmbracă întru veac bunăcuviința cea de la Dumnezeul slavei!

2. Îmbracă mantia cea îndoită, cea de la Dumnezeul dreptății! Pune mitra pe capul tău, a slavei Celui veșnic!

3. Căci Dumnezeu va arăta tot celui de sub cer strălucirea ta.

4. Căci va fi chemat numele tău de la Dumnezeu, întru veac: «Pacea dreptății» și «Slava evlaviei celei dumnezeiești».

5. Ridică-te, Ierusalimule, și stai peste cele înalte! Și privește în jur, către răsărituri, și vezi adunați pe copiii tăi, de la apusurile soarelui și până la răsărituri, cu cuvântul Celui Sfânt, bucurându-se întru pomenirea lui Dumnezeu!

6. Căci au ieșit de la tine cei pedeștri, ducându-se de către cei vrăjmași. Dar Dumnezeu îi aduce pe ei către tine, ridicați cu slavă precum tronul împărăției.

7. Căci a poruncit Dumnezeu a se smeri tot muntele cel înalt și nisipul cel veșnic, iar văile a se umple spre netezirea pământului, pentru ca să umble Israilul nevătămat întru slava lui Dumnezeu.

8. Și i-au umbrit și dumbrăvile și tot pomul cel bine-mirositor lui Israil cu porunca lui Dumnezeu,

9. căci Dumnezeu îl va călăuzi pe Israil cu veselia luminii slavei Sale, cu milostenia și cu dreptatea cea de la El”.